54. <u>Varhugaverð meðferð barna.</u>

1 blað qto.

Eg hefi ad undanförnu séd ~~[illegible]~~ frá því sagt í blödum og heyrt þess getid med venjulegum gorgeir í útvarpinu ad börn, jafnvel 10-12 ára, sem eru nemendur í Austurbæjarskólanum hafi samid ritgjördir og ort kvædi og vísur af eigin rammleik og án adstodar annara. Hefir verid allmjög gumad af þessu og gefid í skyn, ad börn þessi séu þegar ordin rithöfundar og skáld. Án þess ad ég á nokkurn hátt vilji draga úr verdleikum þeim, sem börn þessi eiga skilid med réttu, þá tel ég þessa auglýsinga-starfsemi kennara þeirra á hæfileikum barnanna ógedslega mjög og óholla börnunum sjálfum, enda afarlítid sönnunargildi hafa um hæfileika þeirra og kunnáttu.

Eg tel þad rangt og slæma medferd á börnunum, ad kennarar þeirra og e.t.v. foreldrar ~~[illegible]~~ noti þau til þess ad koma monti þeirra sjálfra (kennaranna) á framfæri. Eg tel þad vanhugsad mjög, ad ala upp í börnunum mikillæti og hroka, ala þau upp í sjálfbyrgingsskap og mikilmennskuórum. Hitt er annad mál, ad kennarar og foreldrar geta gert börnunum betur til á þann hátt, ad láta þau skemta sér og þeim med því ad gutla sig eitthvad áfram á þennan hátt, en ad eins þó svo ad börnin viti sem minst af því og allra síst á þann veg, ad verid sé ad leika med þau á þann hátt ad gera þau ad þjód-frægum rithöfundum og skáldmæringum.

Eg get vorkent börnunum slíka medferd og veit ad þau sjálf eiga þad alls ekki skilid, ad þau séu höfd fyrir þessa veiku vidleitni sína; þau gera eins og þeim er sagt og sennilega meira en þau geta gjört; hitt vita víst flestir, ad fæst börn geta gert þad sem sagt er med þessu skrumi ad þau geri: þad er ofurhætt vid því ad margir eigi erfitt med ad trúa því ad þau séu ein um hituna og séu þad ekki, heldur fái hjálp til þess ad meira eda minna leyti annarstadar frá, þá er þeim skadlegt, ad þau séu vanin á óráðvendni í þessu efni: Ad eigna sér þad sem þau eiga ekki. Er ekki nóg af sjálfbyrgingsskap og hroka í hinum uppvaxandi æskulýd, þótt ekki sé byrjad á 10-12 ára gömlum börnum ad kitla tilfinningar þeirra med ógedslegri addáun og skrumi um hæfileika þeirra og kunnáttu í þeim efnum sem mörgum hinna eldri og lærdari verdist þó full erfitt ad fást vid?

Eg tel því þessa ~~kennslu~~ ~~starfsemi~~ kennaranna gagnvart börnunum vanhugsada mjög og vítaverda

Ég hefi að undanförnu séð ~~[illegible]~~ frá því sagt í blöðum og heyrt þess getið með óvenjulegum gorgeir í útvarpinu að börn, jafnvel 10–12 ára, sem eru nemendur í Austurbæjarskólanum hafi samið ritgjörðir og ort kvæði og vísur af eigin rammleik og án aðstoðar annara. Hefir verið allmjög gumað af þessu og gefið í skyn, að börn þessi séu þegar orðin rithöfundar og skáld. Án þess að ég á nokkurn hátt vilji draga úr verðleikum þeim, sem börn þessi eiga skilið með réttu, þá tel ég þessa auglýsinga-starfsemi kennara þeirra á hæfileikum barnanna ógeðslega mjög og óholla börnunum sjálfum, enda ofurlítið sönnunargildi hafa um hæfileika þeirra og kunnáttu.

Ég tel það rangt og slæma meðferð á börnunum, að kennarar þeirra og e.t.v. foreldrar noti þau til þess að koma monti þeirra sjálfra (kennaranna) á framfæri. Ég tel það varhugavert mjög, að ala upp í börnunum mikillæti og hroka, æsa þau upp í sjálfbyrgingsskap og mikilmennskuórum. Hitt er annað mál, að kennarar og foreldrar geta gert börnunum betur til á þann hátt, að láta þau skemmta sér og þeim með því að gutla sig eitthvað áfram á þennan hátt, en aðeins þó svo, að börnin viti sem minnst af því og aldrei sést á þann veg, að verið sé að leika með þau á þann hátt að gera þau að þjóðfrægum rithöfundum og skáldmæringum.

Ég get vorkennt börnunum slíka meðferð og veit að þau sjálf eiga það alls ekki skilið, að þau séu hæld fyrir þessa veiku viðleitni sína; þau gera eins og þeim er sagt og sennilega meira en þau geta gjört; hitt vita víst flestir, að fá börn geta gert það sem sagt er með þessu skrumi að þau geri: það er ofurhætt við því að margir eigi erfitt með að trúa því að þau séu ein um hituna og séu það ekki, heldur fái hjálp til þess að meira eða minna leyti annarstaðar frá, þá er þeim skaðlegt, að þau séu vanin á óráðvendni í þessu efni: Að eigna sér það sem þau eiga ekki. Er ekki nóg af sjálfbyrgingsskap og hroka í hinum uppvaxandi æskulýð, þótt ekki sé byrjað á 10–12 ára gömlum börnum að kitla tilfinningar þeirra með ógeðslegri aðdáun og skrumi um hæfileika þeirra og kunnáttu í þeim efnum sem mörgum hinna eldri og lærðari veitist þó full erfitt að fást við?

Ég tel því þessa ~~[illegible]~~ starfsemi kennaranna gagnvart börnunum varhugaverða mjög og vítaverða